"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ରାତିରେ ନିଜର ପୋତାମେଲ୍‌କୁ ଦେଖ, ଡାଇରୀ ଲେଖିଲେ ଡର ରହିବ ଯେ ମୋ'ର କୌଣସି କ୍ଷତି ହେଉ ନାହିଁ ତ" ।

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** କଳ୍ପ ପୂର୍ବର ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର କେଉଁ କଥା ତୁରନ୍ତ ଟଚ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନୁଭବ ହେବ?

ଉତ୍ତର**:-** ବାବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଯୋଗ କରିବାର ଯେଉଁ ସବୁ ଉପାୟମାନ ବତାଉଛନ୍ତି, ତାହା ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଟଚ୍ ହୋଇଚାଲିବ । ସେମାନେ ତା'କୁ ତୁରନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ କିଛି ସମୟ ଏକାନ୍ତରେ ବଗିଚାରେ ଯାଇ ବସ । ବାବାଙ୍କ ସହିତ ମିଠା-ମିଠା କଥା ହୁଅ, ନିଜର ଚାର୍ଟ ରଖ ତେବେ ତୁମର ଉନ୍ନତି ହୋଇଚାଲିବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମିଲେଟ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ସାବଧାନ କରାଯାଇଥାଏ - ଆଟେନ୍‌ସନ୍ ପ୍ଲିଜ୍ (ଦୟା କରି ଧ୍ୟାନ ଦିଅ) । ବାବା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କରି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ ଚାଲିଛ ତ? ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଯାଇଛି ଯେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ବାବା ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ହିଁ ଦେଇପାରିବେ । ବାବା ହିଁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଭଗବାନୁବାଚ ଅଟେ ନା - ମୂଳକଥା ହେଲା କି ଭଗବାନ କିଏ? କିଏ ପଢାଉଛନ୍ତି? ଏହି କଥା ପ୍ରଥମେ ବୁଝି ପୁଣି ନିଶ୍ଚୟ କରିବାକୁ ହେବ । ପୁଣି ଅତିନ୍ଦ୍ରିୟ ସୁଖରେ ମଧ୍ୟ ରହିବାକୁ ହେବ । ଆତ୍ମାକୁ ବହୁତ ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ୍ ଯେ - ମୋତେ ବେହଦର ବାବା ମିଳିଛନ୍ତି । ବାବା ଥରେ ମାତ୍ର ଆସି ମିଶୁଛନ୍ତି ସମ୍ପତ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ । କେଉଁ ସମ୍ପତ୍ତି? ବିଶ୍□ର ରାଜତ୍□ର ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି, ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବ ସଦୃଶ । ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ତ ଦୃଢ ରହିଛି ଯେ - ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । ପୁନର୍ବାର ସହଜ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି, ଶିଖାଇବାକୁ ହିଁ ପଡୁଛି । ଛୋଟ ପିଲାକୁ କିଛି ଶିଖାଯାଇ ନ ଥାଏ । ସ୍□ତଃ ମୁଖରୁ ମମ୍ମା ବାବା ବୋଲି ବାହାରିଥାଏ କାହିଁକି ନା ଏହି ଅକ୍ଷର ତ ଶୁଣିଛ ନା । ଇଏ ହେଉଛନ୍ତି ଆତ୍ମିକ ପିତା । ଆତ୍ମାକୁ ଆନ୍ତରିକ ଗୁପ୍ତ ନିଶା ରହିଥାଏ । ଆତ୍ମା ହିଁ ପାଠ ପଢିଥାଏ । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ତ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ସେ କୌଣସି ପାଠ ପଢିନାହାଁନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପାଖରେ ସ୍□ତଃ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି, କେଉଁ ଜ୍ଞାନ? ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମର ଆତ୍ମା ଜାଣିଛି । ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ସାରା ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । କିପରି ଗୋଟିଏ ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ଏବଂ ଅନେକ ଧର୍ମର ବିନାଶ ହେଉଛି, ଏ ସବୁ କଥା ଜାଣିଛନ୍ତି - ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ସର୍ବଜ୍ଞ ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଜାନୀ ଜାନନହାରର ଅର୍ଥ କ'ଣ? ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ବିଲକୁଲ୍ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ସ୍ଲୋଗାନ ଲେଖ ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ହୋଇ ଯଦି ସୃଷ୍ଟିର ରଚୟିତା, ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ସମୟ ସୀମାକୁ ବା ପୁନରାବୃତ୍ତିକୁ ନ ଜାଣିବ ତେବେ କ'ଣ କୁହାଯିବ... ଏହି ପୁନରାବୃତ୍ତି ଅକ୍ଷର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଜରୁରୀ ଅଟେ । ସଂଶୋଧନ ତ ହୋଇଚାଲିଛି ନା । ଗୀତାର ଭଗବାନ କିଏ... ଏହି ଚିତ୍ର ବହୁତ ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ ଅଟେ । ସାରା ବିଶ୍□ରେ ଏହା ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରର ଭୁଲ୍ । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ନ ଜାଣିବା କାରଣରୁ କହିଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତେ ଭଗବାନଙ୍କର ରୂପ ଅଟନ୍ତି । ଯଦି ଛୋଟ ପିଲାକୁ ପଚରାଯାଇଥାଏ ଯେ ତୁମେ କାହାର ସନ୍ତାନ ଅଟ? କହିଥାନ୍ତି ଅମୁକର । ଅମୁକ କାହାର ସନ୍ତାନ ଅଟେ? ଅମୁକର । ପୁଣି କହିଦିଅନ୍ତି ଯେ ସେ ମୋର ସନ୍ତାନ ଅଟେ । ସେହିପରି ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ତେଣୁ କହି ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ସବୁ ଭଗବାନ । ବହୁତ ପୂଜା ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କିଛି ହେଲେ ବୁଝିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ରାତ୍ରିର ଗାୟନ ରହିଛି ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ବ୍ରାହ୍ମଣ-ବ୍ରାହ୍ମଣୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ରାତ୍ରି ହୋଇଥିବ । ଏ ସବୁ ହେଲା ଧାରଣା କରିବାର କଥା । ଯେଉଁମାନେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହୁଛନ୍ତି ସେହିମାନଙ୍କର ହିଁ ଧାରଣା ହେବ । ଯୋଗକୁ ହିଁ ବଳ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଜ୍ଞାନ ତ ହେଉଛି ରୋଜଗାରର ପନ୍ଥା । ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହେବା ଦ୍□ାରା ଶକ୍ତି ମିଳିଥାଏ ଯାହା ଦ୍□ାରା ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହୋଇଥାଏ । ତୁମକୁ ବୁଦ୍ଧିର ଯୋଗ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଲଗାଇବାକୁ ପଡିବ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ବାବା ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ ଦେଉଛନ୍ତି, ପୁଣି କେବେ ମିଳିବ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କ ବିନା ଏହି ଜ୍ଞାନ କେହି ହେଲେ ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବାକି ସବୁ ହେଉଛି ଭକ୍ତି ମାର୍ଗର ଶାସ୍ତ୍ର, କର୍ମ-କାଣ୍ଡର କ୍ରିୟାମାନ । ତାକୁ ଜ୍ଞାନ ବୋଲି କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ହିଁ ଅଛି ଏବଂ ସେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ଅନ୍ୟ କାହା ପାଖରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ । ଦୁନିଆରେ କେତେ ଧର୍ମ ମଠ ପନ୍ଥ ଆଦି ରହିଛି, କେତେ ମତ ରହିଛି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ କେତେ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । କେତେ ତୋଫାନ ଆସୁଛି, ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି - ନାଆକୁ ମୋର ପାରି କରିଦିଅ । ସମସ୍ତଙ୍କର ନାଆ ତ ପାରି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । କେହି କେହି ବୁଡି ମଧ୍ୟ ଯାଇଥାନ୍ତି, କେହି ପୁଣି ଯେଉଁଠି ଥିଲେ ସେଇଠି ରହିଥା'ନ୍ତି । ୨-୩ ବର୍ଷ ବିତିଗଲେ ମଧ୍ୟ କେତେ ଜଣଙ୍କର କୌଣସି ଠିକଣା ହିଁ ଜଣାପଡୁ ନାହିଁ । କେହି ତ ପୁଣି ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇଯାଇଥା'ନ୍ତି । କେତେକ ପୁଣି ସେହିଠାରେ ହିଁ ଛିଡା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି, ଏଥିରେ ବହୁତ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । କେତେକ ଲୋକଦେଖାଣିଆ ଯୋଗ ମଧ୍ୟ ବାହାରିଛି । କେତେ ଯୋଗ ଆଶ୍ରମ ରହିଛି । ଆତ୍ମିକ ଯୋଗ ଆଶ୍ରମ ଅନ୍ୟ କେଉଁଠାରେ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବାବା ହିଁ ଆସି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ରୁହାନୀ ଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହା ତ ବହୁତ ସହଜ ଯୋଗ ଅଟେ । ଏପରି ସହଜ ଆଉ କିଛି ବି ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ହିଁ ଶରୀରରେ ରହି ଅଭିନୟ କରୁଛି । ଆତ୍ମା ସର୍ବାଧିକ ୮୪ ଜନ୍ମ

ନେଉଛି, ବାକି ତ ଧୀରେ ଧୀରେ ଜନ୍ମ ସଂଖ୍ୟା କମ୍ ହୋଇଚାଲିବ ଏକଥା ବି ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କାହା-କାହା ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଛି । ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣା ବହୁତ ମୁସ୍କିଲ୍ରେ ହେଉଛି । ପ୍ରଥମ କଥା ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି କେଉଁଆଡେ ଗଲେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦିଅ । ବାବାଙ୍କ ପରିଚୟ କିପରି ଦିଆଯିବ, ସେଥିପାଇଁ ଯୁକ୍ତି ରଚନା କରାଯାଉଛି । ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇଗଲେ ବୁଝିଯିବେ ଯେ ବାବା ତ ସତ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ନିଶ୍ଚୟ ବାବା ସତ୍ୟ କଥା ହିଁ କହୁଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ଆସିବା ଅନୁଚିତ୍ । ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହିବାରେ ହିଁ ପରିଶ୍ରମ ରହିଛି, ଏଥିରେ ମାୟା ବିରୋଧ କରୁଛି । ଘଡି ଘଡି ଭୁଲାଇ ଦେଉଛି ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଚାର୍ଟ ଲେଖ । ତେବେ ବାବା ମଧ୍ୟ ଦେଖିବେ ଯେ କିଏ କେତେ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ଚାରିଭାଗରୁ ଏକଭାଗ ପିଲା ମଧ୍ୟ ଚାର୍ଟ ରଖୁନାହାଁନ୍ତି । କେହି-କେହି କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ତ ସାରା ଦିନ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହୁଛୁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହା ତ ବହୁତ ମୁସକିଲ୍ । ସାରା ଦିନ ରାତି ତ ବନ୍ଧନରେ ଥିବା ମାତାମାନେ ଯେଉଁ ମାଡ ଖାଇଛନ୍ତି ସେମାନେ ତ ସ୍ମୃତିରେ ରହୁଥିବେ, ଭାବୁଥିବେ ଶିବବାବା କେବେ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧୀମାନଙ୍କ ପାଖରୁ ଆମେ ମୁକ୍ତ ହେବୁ? ଆତ୍ମା ଭାବୁଛି ଯେ - ବାବା ଆମେ ବନ୍ଧନରୁ କିପରି ମୁକୁଳିବୁ । ଯଦି କେହି ବହୁତ ସ୍ମୃତିରେ ରହୁଛନ୍ତି ତେବେ ବାବାଙ୍କୁ ଚାର୍ଟ ଲେଖି ପଠାଅ । ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳୁଛି ଯେ ପ୍ରତିଦିନ ରାତିରେ ନିଜର ହିସାବ କିତାବ ବାହାର କର, ଡାଇରୀ ରଖ, ଡାଇରୀରେ ଲେଖିବା ଦ୍□ାରା ଡର ରହିବ, ଆମର କ୍ଷତି ନ ହୋଇଯାଉ । ବାବା ଦେଖିବେ ତ କ'ଣ କହିବେ - ଏତେ ପ୍ରିୟ ବାବାଙ୍କୁ ଏତିକି ସମୟ ହିଁ ଯାଦ କରୁଛ! ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କୁ, ସ୍ତ୍ରୀକୁ ତୁମେ ମନେ ପକାଉଛ, ମୋତେ ଏତିକି ଟିକେ ବି ମନେ ପକାଇ ପାରୁ ନାହିଁ । ଚାର୍ଟ ଲେଖିବ ତ ନିଜକୁ ନିଜେ ହିଁ ଲଜ୍□ା ଲାଗିବ ଯେ ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ ମୁଁ ପଦ ପାଇପାରିବି ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ବାବା ଚାର୍ଟ ଲେଖିବା ଉପରେ ଅଧିକ ଜୋର୍ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ଏବଂ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ରକୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ ତେବେ ପୁଣି ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜା ହୋଇଯିବ । ନିଜ ସମାନ କରିଲେ ତ ଯାଇ ପ୍ରଜାଙ୍କ ଉପରେ ରାଜତ୍□ କରିବ । ଏହା ହେଲା ହିଁ ରାଜଯୋଗ - ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବା ପାଇଁ । ଏହା ହିଁ ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ୟ - ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଟେ । ଯେପରି ଆତ୍ମାକୁ ଦେଖି ହୁଏ ନାହିଁ, କେବଳ ଅନୁଭବ କରିହୁଏ । ଏହାଙ୍କ ଭିତରେ ଆତ୍ମା ଅଛି, ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ନିଶ୍ଚିତ ରାଜଧାନୀ ଥିବ । ଏମାନେ ସର୍ବାଧିକ ପରିଶ୍ରମ କରିଛନ୍ତି ତେବେ ଯାଇ ସ୍କଲାରସିପ୍ (ବୃତ୍ତି) ରୂପେ ପାଇଛନ୍ତି । ନିଶ୍ଚୟ ଏମାନଙ୍କର ପ୍ରଜା ବହୁତ ଥିବେ । ଏମାନେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପଦ ପାଇଛନ୍ତି, ନିଶ୍ଚିତ ବହୁତ ଯୋଗ ଲଗାଇଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସମ୍ମାନର ସହିତ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏହାର ମଧ୍ୟ କାରଣ ବାହାର କରିବା ଉଚିତ୍, ଆମର ଯୋଗ କାହିଁକି ଲାଗୁନାହିଁ? ଧନ୍ଦା ଓ ଜଞ୍ଜାଳ ଆଦିରେ ବୁଦ୍ଧି ଭ୍ରମିତ ହୋଇଯାଉଛି । ସେଥିରୁ ସମୟ ବାହାର କରି ଏଥିପ୍ରତି ଅଧିକ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଉଚିତ୍ । କିଛି ସମୟ ବାହାର କରି ବଗିଚାକୁ ଯାଇ ଏକାନ୍ତରେ ବସିବା ଉଚିତ୍ । ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନେ ତ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କୁ ତ ଘର ସମ୍ଭାଳିବାକୁ ପଡିବ । ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତ ସହଜ ଅଟେ । ଯେଉଁମାନେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବର ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ହୋଇଥିବେ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଏକଥା ଟଚ୍ ହେବ । ଏହି ପାଠପଢା ତ ବହୁତ ଭଲ । ବାକି ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ନିଜସ୍□ ବୁଦ୍ଧି ରହିଛି । ଯେମିତି ବି ହେଉ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ହେବ । ବାବା ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହିଁ କରିବାକୁ ପଡିବ । ବାବା ସାଧାରଣ ଭାବରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଜଣେ ଜଣେ ଆସି ମଧ୍ୟ ପଚାରିଲେ ବାବା ରାୟ ଦେଇପାରିବେ । ତୀର୍ଥକୁ ଯିବା ସମୟରେ ବଡ-ବଡ ପାହାଡ ଉପରକୁ ଯିବାବେଳେ ପଣ୍ଡାମାନେ ସାବଧାନ କରିଥା'ନ୍ତି । ବହୁତ ମୁସକିଲ୍ରେ ଯାଇଥା'ନ୍ତି । ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ତ ବାବା ବହୁତ ସହଜ ଯୁକ୍ତି ବତାଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଶରୀରର ଅଭିମାନ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ପଡିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ବାବା ଆସି ଜ୍ଞାନ ଦେଇ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା ସଦୃଶ ତୀବ୍ର ରକେଟ୍ ଅନ୍ୟ କିଛି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଚନ୍ଦ୍ରପୃଷ୍ଠକୁ ଯିବା ପାଇଁ କେତେ ସମୟ ନଷ୍ଟ କରୁଛନ୍ତି । ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇ ରହିଛି । ଏହି ବିଜ୍ଞାନର କଳା କୌଶଳ ମଧ୍ୟ ବିନାଶ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ତାହା ହେଲା ସାଇନ୍ସ, ତୁମର ହେଉଛି ସାଇଲେନ୍ସ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ - ଏହା ହେଉଛି ଡେଡ ସାଇଲେନ୍ସ ବା ଗଭୀର ଶାନ୍ତି । ମୁଁ ଆତ୍ମା ଶରୀରରୁ ଅଲଗା ଅଟେ । ଏହି ଶରୀର ପୁରୁଣା ଜୋତା ସଦୃଶ ଅଟେ । ସର୍ପ, କଇଁଛର ଉଦାହରଣ ମଧ୍ୟ ତୁମପାଇଁ କୁହାଯାଉଛି, ତୁମେ ହିଁ କୀଟ ସମାନ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଇ ଶୁଣାଇ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରାଉଛ । ବିଷୟ ସାଗରରୁ କ୍ଷୀର ସାଗରକୁ ନେଇଯିବା ତୁମର ହିଁ କାମ ଅଟେ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କୁ ଏହି ଯଜ୍ଞ ତପ ଆଦି କିଛି ବି କରିବାର ନାହିଁ । ଗୃହସ୍ଥିମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ହିଁ ଭକ୍ତି ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ସନ୍ନ୍ୟସୀମାନେ ତ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଯିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଏହି କଥାକୁ କ'ଣ ଜାଣିବେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ନିବୃତ୍ତିମାର୍ଗୀଙ୍କ ପାଇଁ ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ରହିଛି । ଯେଉଁମାନେ ପୁରା ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଛନ୍ତି - ସେହିମାନେ ହିଁ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଆସିଚାଲିବେ । ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନୁସାରେ ଆସିବେ । ମାୟା ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟେ । ଆଖି ବହୁତ ବିକାରୀ ଅଟେ । ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳିବା ଦ୍□ାରା ଆଖି ବହୁତ ପବିତ୍ର ହୋଇଥାଏ, ପୁଣି ଅଧାକଳ୍ପ କେବେ ବିକାରୀ ହେବ ନାହିଁ । ଆଖି ବହୁତ ଧୋକାବାଜ ଅଟେ । ତୁମେ ଯେତେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବ ସେତେ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡିକ ଶୀତଳ ହେବ । ପୁଣି ୨୧ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡିକ ଚଞ୍ଚଳତା କରିବେ ନାହିଁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟର ଚଞ୍ଚଳତା ରହିବ ନାହିଁ, ସବୁ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଶାନ୍ତ ସତ୍□ଗୁଣୀ ହୋଇ ରହିବେ । ଦେହ-ଅଭିମାନ ଆସିବା ପରେ ହିଁ ସବୁ ପ୍ରକାରର ସଇତାନୀ ଆସିଥାଏ । ବାବା ତୁମକୁ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ କରାଉଛନ୍ତି । ଅଧାକଳ୍ପ ପାଇଁ ତୁମକୁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିଯାଉଛି । ଯିଏ ଯେତିକି ପରିଶ୍ରମ କରିବେ, ସେତିକି ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇବେ । ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବା ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ - ତେବେ କୌଣସି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଧୋକା ଦେବ ନାହିଁ । ଅନ୍ତ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାୟାର ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିଥିବ । କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଗଲେ

ପୁଣି ଦୁନିଆର ଲଢେଇ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯିବ । ଦିନକୁ ଦିନ ବିନାଶର ଚହଳ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଚାଲିବ, ଲୋକମାନେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଭୟ କରିବେ ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ଜ୍ଞାନ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । କେବଳ ବାବାଙ୍କ ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ହେବ । ଆମେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଭାଇ-ଭାଇ ଅଟୁ, ସମସ୍ତେ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛୁ । ତାଙ୍କୁ ଈଶ୍□ର ପିତା ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । କେହି-କେହି ପ୍ରକୃତିକୁ ମଧ୍ୟ ମାନିଥା'ନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଭଗବାନ ତ ଅଛନ୍ତି ନା । ମୁକ୍ତି-ଜୀବନମୁକ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଥାନ୍ତି । ମୋକ୍ଷ ତ କାହାକୁ ମିଳୁନାହିଁ । ବିଶ୍□ର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବାକୁ ପଡିବ । ବୁଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ କହୁଛି ଯେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏକମାତ୍ର ଭାରତ ହିଁ ଥିଲା । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତ କିଛି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା ନା । ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ବର୍ଷର କଥା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲେ ତ ଜନସଂଖ୍ୟା କେତେ ଢେର ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏବେ କଳିଯୁଗ ଶେଷ ହୋଇ ସତ୍ୟଯୁଗର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ବର୍ତ୍ତମାନ କଳିଯୁଗ ତ ଛୋଟ ପିଲା ଅଟେ, ଆହୁରି ଏତେ ହଜାର ବର୍ଷ ଆୟୁଷ ଅଛି । ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ଏହି ସାରା କଳ୍ପ ୫ ହଜାର ବର୍ଷର ଅଟେ । ଭାରତରେ ହିଁ ସତ୍ୟଯୁଗର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ଭାରତ ହିଁ ଏବେ ସ୍□ର୍ଗ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଏବେ ଆମେ ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଏହି ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରୁଛୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା କହୁଛନ୍ତି କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଏହା ହିଁ ପ୍ରଥମ-ପ୍ରଥମ ଶବ୍ଦ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଅ । ବାବାଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଶ୍ଚୟ ନ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରି ଚାଲିଥିବେ । ଯଦି କୌଣସି କଥାର ଉତ୍ତର ନ ମିଳିବ ତେବେ ଭାବିବେ ଯେ ଏମାନେ କିଛି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଆଉ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଭଗବାନ ଆମକୁ ପଢାଉଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ଗୋଟିଏ କଥା ହିଁ ବୁଝାଅ । ପ୍ରଥମେ ବାବାଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଶ୍ଚୟ ହେଉ ଯେ ବାସ୍ତବରେ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସେ ହିଁ ହେଉଛନ୍ତି ରଚୟିତା । ତେଣୁ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ଆସିବେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଯୁଗେ-ଯୁଗେ ନୁହେଁ, କଳ୍ପର ସଂଗମଯୁଗରେ ଆସୁଛି । ମୁଁ ନୂଆ ସୃଷ୍ଟିର ରଚୟିତା ହିଁ ଅଟେ । ତେବେ ମଝିରେ କିପରି ଆସିବି । ମୁଁ ପୁରୁଣା ଏବଂ ନୂଆ ଦୁନିଆର ସଂଗମରେ ହିଁ ଆସୁଛି । ଏହାକୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ କୁହାଯାଉଛି । ତୁମେ ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେଉଛ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ସବୁଠାରୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଅଟନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ୟ-ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କେତେ ସହଜ ଅଟେ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ କୁହ ସତ୍ୟଯୁଗର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ବାବା କହିଛନ୍ତି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଅକ୍ଷର ନିଶ୍ଚୟ ଲେଖ, କାହିଁକି ନା ଏଠାରେ ତୁମେ କନିଷ୍ଠ ପୁରୁଷରୁ ଉତ୍ତମ ପୁରୁଷ ହେଉଛ । ଏହିଭଳି ମୁଖ୍ୟ କଥା ଭୁଲିବା ଅନୁଚିତ୍ ଏବଂ ସଂବତର ତାରିଖ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ଲେଖିବା ଦରକାର । ଏଠାରେ ତୁମର ରାଜତ୍□ ପ୍ରଥମରୁ ହିଁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଉଛି, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ରାଜତ୍□ ଆରମ୍ଭରୁ ହେଉ ନାହିଁ । ଧର୍ମସ୍ଥାପକମାନେ ଆସିବା ପରେ ହିଁ ତାଙ୍କ ଧର୍ମର ବୃଦ୍ଧି ହେଉଛି, କୋଟି-କୋଟି ସଂଖ୍ୟାରେ ହେଲେ ଯାଇ ରାଜତ୍□ ଚାଲିଥାଏ । ତୁମର ତ ଆରମ୍ଭରେ ସତ୍ୟଯୁଗରୁ ହିଁ ରାଜତ୍□ ଚାଲିବ । ଏକଥା କାହାରି ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସୁନାହିଁ କି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏପରି ରାଜତ୍□ କେଉଁଠୁ ଆସିଲା । କଳିଯୁଗ ଅନ୍ତରେ ଏତେ ଢେର ଧର୍ମ ରହିଛି, ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ, ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ କିପରି ହେଲା? କେତେ ହୀରା ନୀଳାର ମହଲ ହେବ । ଭାରତ ଏଭଳି ଥିଲା ଯାହାକୁ ସ୍□ର୍ଗ ବୋଲି କହୁଥିଲେ । ୫ ହଜାର ବର୍ଷର କଥା । ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ବର୍ଷର ହିସାବ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲା । ମନୁଷ୍ୟମାନେ କେତେ ଦ୍□ନ୍ଦ୍□ରେ ପଡିଛନ୍ତି । ଏବେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଏ ବୁଝାଇବ । ସେମାନେ ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଆସୁରୀ ରାଜ୍ୟରେ ଅଛୁ । ଦେବତାମାନଙ୍କର ମହିମା ତ ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ..... ଅଟେ, ଏମାନଙ୍କ ଭିତରେ ୫ ବିକାର ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ଦେହୀ ଅଭିମାନୀ ଅଟନ୍ତି ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଲା ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି । ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ-ନେଇ ତୁମେ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛ, ଏବେ ପୁଣି ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏହା ଡ୍ରାମାର ଚକ୍ର ଅଟେ । ଆଚ୍ଛା!

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ରକୁ ଧାରଣ କରି ନିଜର ଧୋକାବାଜ ଆଖିକୁ ନିର୍ବିକାରୀ ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ହେବ । ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ହିଁ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡିକ ଶୀତଳ ଏବଂ ସତ୍ତ୍□ଗୁଣୀ ହେବେ, ସେଥିପାଇଁ ଏହି ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) ବ୍ୟବସାୟ ଆଦିରୁ ସମୟ ବାହାର କରି ଏକାନ୍ତକୁ ଯାଇ ଯୋଗରେ ବସିବାକୁ ହେବ । କାରଣ ଦେଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ମୋ'ର ଯୋଗ କାହିଁକି ଲାଗୁନାହିଁ । ନିଜର ଚାର୍ଟ ନିଶ୍ଚିତ ରଖିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ସହନଶକ୍ତି ଦ୍□ାରା ଅବିନାଶୀ ଏବଂ ମଧୁର ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ନେହୀ ହୁଅ ।

ସହନ କରିବା ମରିବା ନୁହେଁ ବରଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସ୍ନେହର ସହିତ ବଞ୍ଚିବା । ତେଣୁ କିପରି ବି ବିରୋଧି ହୋଇଥାଉ, ରାବଣଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଉଗ୍ର ହୋଇଥାଉ, ଥରେ ନୁହେଁ ୧୦ ଥର ମଧ୍ୟ ସହନ କରିବାକୁ ପଡୁ ପୁଣି ବି ସହନ ଶକ୍ତିର ଫଳ ଅବିନାଶୀ ଏବଂ ମଧୁର ଅଟେ । କେବଳ ଏହିଭଳି ଭାବନା ରଖ ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ତ ଏତେ ସବୁ ସହନ କରିଲି ତେଣୁ ଇଏ ବି କିଛି ସହନ କରୁ, ଏହିଭଳି ଅଳ୍ପକାଳର ଫଳ ପାଇବାର ଭାବନା ରଖ ନାହିଁ, ଦୟା ଭାବ ରଖ - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସେବାଭାବ । ତେବେ ସେବାଭାବ ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମାମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଦୋଷ-ଦୁର୍ବଳତା ଗୁଡିକୁ ନିଜ ଭିତରେ

ସମାହିତ କରିନିଅନ୍ତି, ତା'ର ମୁହାଁମୁହିଁ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଯାହା ବିତିଗଲା ତାକୁ ଭୁଲିଯାଅ, ବିତି ଯାଇଥିବା ଘଟଣାରୁ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରି ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ସର୍ବଦା ସାବଧାନ ରୁହ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଇଶାରା:- ନିଜ ପ୍ରତି ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜର ସଂକଳ୍ପ ଦ୍□ାରା ଯୋଗର ଶକ୍ତିଗୁଡିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କର ।

ଯେପରି ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ଦୟା ଲାଗୁଛି, ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ମାଷ୍ଟର ଦୟାଳୁ ହୋଇ ନିଜର ମାନସିକ ବୃତ୍ତିର ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ଦ୍□ାରା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ମିଳିଥିବା ଶକ୍ତିଗୁଡିକ ଦିଅ । ଯେହେତୁ ଅଳ୍ପ ସମୟ ଭିତରେ ସାରା ବିଶ୍□ର ସେବାକୁ ସମ୍ପନ୍ନ କରିବାକୁ ହେବ, ତତ୍ତ୍□ ସହିତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ହେବ ତେବେ ମନର ସଂକଳ୍ପ ଦ୍□ାରା ତୀବ୍ର ଗତିରେ ସେବା କର । ଯୋଗର ଶକ୍ତିଗୁଡିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କର ।